

[Landbrugsministeren.]

Periode, det vil sige, de kan komme til at svare dette Beløb to Gange, som de andre kun skal svare een Gang

Derfor kan man ikke sige, det er nogen Lighed mellem Lovene, tværtimod, og det vil uvægerligt gaa saaledes, at saa vil man bedømme Spørgsmaalet økonomisk og sige: Naar vi ikke har nogen Risiko ved at faa Jorden overladt til fri Eje, men vi har Chancen, hvorimod det omvendte gælder med Hensyn til dem, der faar Jorden overladt i Form af offentlig Fæste, de har ingen Chance, men de kan komme til betale dobbelt saa meget, betale Forskelsbeløbet to Gange — ja, saa er det givet, saa vælger vi det første!

Derfor er det en ren Letsindighed, Venstre udviser med Statens Midler, som jeg synes staar i meget mærkeligt Forhold til Venstres Stilling overfor Spørgsmaal, der er behandlet her for en 14 Dages Tid siden. Hvad vil det nemlig betyde? Det vil betyde, at for Husmænd, som køber Jord efter den gamle Husmandslovs Princip, betaler Staten Forskellen imellem Jordværdien og Købesummen, og det har i de senere Aar vist sig, at Forskellen i de fleste Tilfælde drejer sig om ca. 40 pCt. af Jordværdien. Det kan altsaa blive 2—3—4 000 Kr., man her giver en saadan Husmand i Statstilskud.

Det er umuligt, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal tidligere har udtalt her i Rigsdagen, at skabe fuldkommen Lighed mellem disse Principper. Det er det samme som at sige: Nu ønsker vi Lighed mellem en Cirkel og en Firkant. Det er komplet umuligt. Der staar her to Principper overfor hinanden: Det ene gaar ud paa, at man faar Jorden til frit Eje, faar Risiko og Chancen, i det andet er det modsatte Tilfældet, der faar man Jorden paa den Maade, at det er Staten, som faar Risiko og Chancen ved Konjunkturernes Indvirkning paa Jordpriserne, og Husmanden bliver fritaget for den.

Saadanne to Principper kan selvfølgelig ikke stilles lige med Hensyn til de øjeblikkelige økonomiske Vilkaar. Man kan opnaa en øjeblikkelig Lighed, men Dagen efter er den forbi, saa har den ene opnaaet en stor Fordel. Og der er yderligere, synes det mig, den store Risiko for

Staten ved at gaa med til en saadan Udstykning, som der her er Tale om, at det er en Opfordring til baade Jordkøbere og Jordsælgere til at søge at forbeholde sig i Fremtiden en saa lav Jordværdi som muligt, for det er en Fordel for Jordsælgeren at kunne slippe saa billigt som muligt med Skat af sin Jord og faa en højere Pris for den ved Salg.

Hertil kommer, at det, hvis dette gennemføres, ogsaa bliver en Fordel for Jordkøberen, fordi jo lavere Jordvurderingen er i Forhold til Jordens virkelige Værdi, desto mindre bliver det Beløb, han skal forrente. Tidligere var det den modsatte Interesse hos Køberen, der var interesseret i at faa Jorden saa billigt som muligt, fordi Købesummen var afgørende for det Beløb, han skal svare af en saadan Ejendom. Nu faar han en modsat Interesse. Nu gælder det kun om, at Jordværdien, han skal svare af, bliver saa lav som muligt; og jeg føler mig overbevist om, at det bliver overordentlig vanskeligt for Administrationen, Amtskommissionerne, Jordlovsudvalget og Ministeren at modsætte sig Indkøb af Jord, naar der staar en Mængde Husmænd og ønsker det, selv om der er en overordentlig stor Forskel mellem Jordværdi og Købesum.

Derfor er det, der her foreslaas fra Vestres Side, en Opfordring til økonomisk Letsindighed af Staten, som jeg synes sjældent er set her i Rigsdagen.

Jeg vil spørge det ærede Parti Venstre: Hvorfor vil man ikke fortsætte som hidtil et Aar? Hvorfor vil man netop nu fravige den gamle Linie, naar vi ikke kan blive enige om noget nyt? Vi foreslaar intet som helst nyt i det foreliggende Forslag, men blot at fortsætte paa samme Maade som tidligere.

Jeg kan ikke se, at der er Konsekvens eller Linie i Vestres Politik paa dette Omraade. Tværtimod. I Gaar og i Dag har vi ved anden og tredje Behandling her i Folketinget vedtaget et Lovforslag om Udstykning i Sønderjylland, hvor man netop fastholder samme Linie som hidtil for disse to Principper, at de, der faar Jord efter 4. Oktober-Loven, skal svare Rente af Jordværdien, og de, der faar Jord efter den gamle Husmandslov, af Købesummen. Det er det Princip, der har